

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 11Csp/75/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819203722
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Škvaridlová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2020:3819203722.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Ľudmilou Škvaridlovou v právnej veci žalobcu M. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/X, G., zast. Sidor a partneri, s.r.o., so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, IČO: 52 635 970 proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516 o zaplatenie sumy 736,12 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 736,12 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 736,12 eur od 23.9.2019 až do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 300 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. P r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou domáhal prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu o vydanie platobného rozkazu, ktorým mu súd prisúdi istinu 736,12 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 736,12 eur od 3.dňa po doručení žaloby až do zaplatenia a uplatnil aj primerané finančné zadostučinenie vo výške 300 eur, ktoré žalovaný bude povinný zaplatiť tiež do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Súd na návrh žalobcu vydal dňa 5.septembra 2019 platobný rozkaz sp. zn. 11Csp 75/2019, ktorým návrhu žalobcu na vydanie platobného rozkazu vyhovel v celom rozsahu.

3. Voči platobnému rozkazu podal žalovaný odpor zákonom stanovenej lehote, ktorý odôvodnil tým, že v prvom rade namieťa, že žalobca ho nevyzval žiadnou výzvou na vydanie bezdôvodného obohatenia, ale pristúpil priamo k podanej žalobe.

Ďalej namietal úrok z omeškania a jeho uplatnenie, nakoľko je vecne nesprávny, lebo v čase vydania platobného rozkazu žalovaný logicky nemohol byť v omeškaní, ak mu žaloba bola doručená až po vydaní platobného rozkazu.

Čo sa týka nároku na finančné zadostučinenie, žalobca nemá žiadny nárok na finančné zadostučinenie, lebo takýto nárok mu ani nevznikol. Neboli preukázané skutočnosti, na základe ktorých by takýto nárok mohol uplatňovať.

Ďalej uviedol, že žalobca v podanej žalobe tvrdí porušenie jeho spotrebiteľských práv, ktoré si musel brániť v pôvodnom konaní, ale z podanej žaloby nevyplýva osvedčenie a preukázanie tohto tvrdenia.

V súvislosti s tým poukázal na § 3 ods.5 z. č. 250/2007 Z. z., ktorý vychádza z predpokladu konkrétneho porušenia, ktoré namietal a uplatňoval spotrebiteľ a na základe tohto konkrétneho porušenia prijatý záver o porušení práva spotrebiteľa.

Z tejto formulácie vyplýva, že zákon v prvom rade vyžaduje postup podľa prvej vety, domáhanie sa ochrany svojho práva. Za predpokladu úspešného uplatnenia porušenia práva môže prichádzať do úvahy vznik nároku na finančné zadosťučinenie. V súvislosti s tým poukázal na rozsudok KS Prešov sp. zn. 14Co/91/2012.

Z podanej žaloby nevyplývajú žiadne také skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali nutnosť priznania finančného zadosťučinenia.

Okrem podanej žaloby v tomto konaní bola v časovej bezprostrednosti podaná aj žaloba o primerané finančné zadosťučinenie v ďalších prípadoch, o ktorých je konanie vedené pod sp. zn. 18Csp/98/2018. Žalobcovi nebránila žiadna prekážka uplatňovať požiadavku na primerané finančné zadosťučinenie už v uvedenom konaní, teda aj s odkazom na rozhodnutie sp. zn. 14Csp/59/2017 (správne malo byť sp. zn. 14Csp/95/2017).

Ďalej uviedol, že ak účelom ustanovenia § 3 ods.5 z. č. 250/2007 Z. z. je priznanie primeranej satisfakcie spotrebiteľovi, potom je zrejmé, že multiplikovane v súdnych sporoch sleduje dosiahnutie iného účelu ako má na mysli toto ustanovenie. Postup žalobcu sa javí ďalej tak, že začatím separátnych konaní neumožňuje posúdiť ním tvrdený nárok komplexne, ale vždy len na základe parciálnych skutočností a skutkových okolností.

Takýto postup je nielen príkladom toho, že ide o snahu znevýhodniť druhú stranu a spôsobiť jej ujmu. Je zrejmé, že žalobca takýmto spôsobom zneužíva ustanovenie § 3 ods.5 cit. zákona, pretože nesleduje dosiahnutie účelu, nastolenie rovnováhy zmluvných strán, ale vytvorenie neoprávneného obohatenia. Na takýto postup poukázal vo svojej rozhodovacej činnosti aj KS Prešov rozsudkom sp. zn. 14Co 91/2012. Neexistuje žiadny oprávnený, zákonný a logický dôvod, aby žalobca za účelom získania finančného zadosťučinenia účelovo podával niekoľko žalôb, ak tak mohol preukázateľne spraviť jednu. Navrhol žalobu zamietnuť.

4. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 11.októbra 2019 sp. zn. 11Csp/75/2019 platobný rozkaz zrušil.

5. Súd určil termín pojednávania na 30.januára 2020, na ktorý sa právny zástupca žalobcu nedostavil, doručenie vykázané mal dňa 23.1.2020, svoju neúčast' ospravedlnil elektronicky dňa 28.1.2020 a súhlasil s rozhodnutím bez jeho účasti. Navrhol vo veci rozhodnúť v jeho neprítomnosti. Nedostavil sa ani žalobca, doručenie vykázané mal dňa 27.1.2020, jeho neúčast' ospravedlnil jeho právny zástupca elektronicky dňa 28.1.2020.

Právna zástupkyňa žalovaného sa na pojednávanie nedostavila, doručenie vykázané mala dňa 23.1.2020, svoju neúčast' ospravedlnila listom zo dňa 29.1.2020.

6. Súd pojednával podľa § 180 CSP bez prítomnosti strán sporu.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie, oboznámil listinné dôkazy - žaloba č.l. 1 - 7, zmluva č.l. 10 - 11, dohoda o poskytnutí služieb č.l.12 - 13, platby z ČSOB realizované žalobcom č.l. 14 - 16, rozsudok OS Prievidza č. k. 14Csp/65/2017 č.l. 17-20, rozsudok KS Trenčín č.k. 4Co 283/2018 č.l. 21-25, platobný rozkaz č.l. 30, odpor č.l. 38 - 41, uznesenie OS Prievidza č.l. 52, vyjadrenie žalobcu č.l.56 - 58, pripojené listiny zo spisu č. k. 18Csp 98/2018, vyjadrenie žalovaného č.l. 66 - 67, vyjadrenie žalobcu č.l. 69, vyjadrenie žalobcu č.l. 74, vyjadrenie žalovaného č.l. 75 a pripojený spis OS Prievidza sp. zn. 14Csp 65/2017 a zistil tento skutkový stav:

8. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 30.01.2015 uzatvoril so žalovaným na základe listiny označenú ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru /Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500100453 (ďalej len „Zmluva“), ktorej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru. V zmysle zmluvy bol žalobcovi poskytnutý úver:

Celková výška úveru - 1.140 eur
Výška úrokovej sadzby - 18,07 % p. a.
Predpokladaná RPMN - 26 %
Výška splátky - 62,31 eur
Počet mesačných splátok - 42

Celková čiastka splatná dlžníkom - 1.627,68 eur
Poplatok pri poskytnutí úveru - 114 eur.
Priemerná RPMN - 36,30 %

Žalobca zmluvu a úver z nej vyplývajúci považoval za bezúročný a bez poplatkov, preto po bezúspešnom mimosúdnom urovaní sporu podal žalobu na Okresný súd Prievidza s tým, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie čiastky 294,82 eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 294,82 eur od 21.04.2017 až do zaplatenia, pričom táto čiastka mala predstavovať bezdôvodné obohatenie, teda platby zaplatené nad rámec istiny.

Ďalej uviedol, že Okresný súd Prievidza v konaní sp. zn. 14Csp/95/2017 dňa 08.12.2017 vydal rozsudok, ktorým žalobe žalobcu vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy vo výške 294,82 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.04.2017 do zaplatenia a priznal náhradu trov konania.

Okresný súd založil svoje rozhodnutie na tom, že úver vyplývajúci zo zmluvy je bezúročný a bez poplatkov podľa ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., pretože v zmluve absentuje údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie, namietal nesprávne a neúplné skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie vecí súdom prvej inštancie a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol.

Krajský súd Trenčín (v konaní 4Co/283/2018), ako odvolací súd, rozsudok Okresného súdu Prievidza ako vecne správny potvrdil, pričom sa plne stotožnil so závermi vyslovenými súdom prvej inštancie o absencii údajov o konečnej splatnosti úveru.

Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že úver vyplývajúci zo zmluvy bol posúdený ako bezúročný a bez poplatkov, pričom rozhodnutia sú právoplatné.

Okresný súd Prievidza z vykonaného dokazovania zistil, že úver bol v skutočnosti poskytnutý iba vo výške 1.026 eur, ktorá výška predstavuje skutočnú výšku istiny. Z tejto následne vychádzal pri určovaní výšky bezdôvodného obohatenia (bod 22 odôvodnenia rozsudku). Rovnako sumu vo výške 1.026 eur považoval za istinu úveru aj Krajský súd Trenčín (bod 11 odôvodnenia).

V predchádzajúcom konaní súdy žalobcovi priznali sumy 294,82 eur s prísl., ktorá predstavovala preplatok nad istinu úveru (1.026 eur).

Žalobca však z dôvodu opatrnosti naďalej splácal splátky, aby sa tak vyhol sankciám a neúnosnému kontaktovaniu zo strany žalovaného. Napriek tomu, že žalobca splátky z opatrnosti zaplatil a súdy vyslovili bezúročnosť úveru, žalovaný tieto splátky nevrátil a v rozpore s právnymi predpismi si ich ponechal.

Žalobca sa v tomto konaní domáha zaplatenia tých splátok, ktoré boli uhradené od 20.12.2017 (po vydaní rozsudku Okresného súdu Prievidza) až do 15.11.2018, spolu vo výške 736,12 eur.

Uvedená suma nebola a ani nemohla byť predmetom predchádzajúceho súdneho konania, preto na ňu nemožno aplikovať zásadu *res iudicatae*.

Žalovaný taktiež nemá nárok ani na odmenu z dohody o poskytovaní služieb, pretože tá je neplatná pre neprimerane vysokú odplatu, obsah služieb ako aj pre obchádzanie zákona. Predložením dohody spotrebiteľovi žalovaný porušil ustanovenia § 9 ods. 7 zákona č. 129/2010 Z. z., nakoľko dohoda predstavuje zrejme obchádzanie zákona, najmä ustanovenia § 2 písm. g), pretože veriteľ predstiera dobrovoľnosť dohody (čo je proti logike, pretože inými slovami potom veriteľ tvrdí, že sám spotrebiteľ mal záujem navýšiť svoje náklady na úver o približne 1.100 eur, pričom za túto odplatu prakticky nič nedostal), hoci v skutočnosti predstavuje podmienku získania úveru.

Ďalej uviedol, že nemenej významnou skutočnosťou je výška odmeny (1.103,15 eur), ktorú žalovaný od spotrebiteľa požadoval, hoci mu neposkytol žiadne protiplnenie a služby, ktoré ponúkal na základe dohody, sú iba jednoduché administratívne služby, ktoré sa bežne na bankovom trhu poskytujú bezplatne, resp. iba ak sa reálne využijú.

Zároveň žalobca o služby nemal záujem ani pred uzatvorením zmluvy, ani počas trvania zmluvného vzťahu, pričom zmluvu nemohol sám jednostranne vypovedať.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z., spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Žalobca má za to, že sú dané všetky podmienky na priznanie primeraného finančného zadostučinenia podľa citovaného ustanovenia.

Vo veci totiž existuje:

1. porušenie povinnosti veriteľom, ktorú povinnosť mu ukladá zákon č. 129/2010 Z. z.; konkrétne sa jednalo o neuvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru do zmluvy.
2. spotrebiteľ (žalobca) úspešne uplatnil na súde porušenie povinností, keďže o nich bolo právoplatne (v prospech spotrebiteľa) rozhodnuté rozsudkom.
3. príčinná súvislosť, pretože spotrebiteľ bol v konaní úspešný práve v dôsledku toho, že veriteľ (žalovaný) porušil právne predpisy a vyhotovil zmluvu v rozpore s výslovným znením právnej úpravy.

Žiadne ďalšie podmienky na priznanie finančného zadosťučinenia pritom zákon nevyžaduje. Podnikatelia, žalovaný, totiž bežne v rámci obdobných žalôb namietajú účelovo tým, že na strane spotrebiteľa žiadna reálna ujma nevnikla a teda by zadosťučinenie nemalo byť priznané.

Uvedená argumentácia je však nesprávna a účelová, bez opory v právnom poriadku a dokonca v priamom rozpore so samotným účelom inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia. Súdny Slovenskej republiky sa s uvedeným argumentom opakovane zaoberali a konštantne uzatvárajú, že tento argument nemá žiadnu právnu relevanciu. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 07.12.2017, sp. zn. 3Co/101/2017).

Pri nároku na primerané finančné zadosťučinenie postačuje samotná hrozba ujmy (rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 12.12.2017, sp. zn. 7Co/100/2017).

Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde (rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 12.12.2017, sp. zn. 7Co/101/2017).

Na priznanie nároku na primerané finančné zadosťučinenie postačí, ak veriteľ poruší práva spotrebiteľa, resp. povinnosti veriteľovi uložené právnou úpravou a spotrebiteľ tieto porušenia úspešne uplatní na súde. Medzi porušením povinnosti a úspešným uplatnením práva musí existovať kauzálny nexus. Spotrebiteľ nemusí utpieť skutočnú škodu, postačí, ak mu takáto škoda hrozí.

V tomto prípade však možno konštatovať, že škoda spotrebiteľovi nielen hrozila (čo už samo sebe je postačujúce na priznanie finančného zadosťučinenia), ale reálne aj vznikla. Pri čestnom a odbornom postupe žalovaného pri vyhotovovaní zmluvy, by majetkové práva spotrebiteľa neboli ohrozené a nebolo by do nich zasiahnuté. Je pravdou, že veriteľovi patrí a mala by patriť odplata za poskytnutý úver, avšak iba v prípade splnenia podmienky, že sám neporuší kogentné ustanovenia zákona upravujúce postup poskytovania úverov. Ak veriteľ postupuje v rozpore so zákonom, veriteľ tak bez právneho dôvodu ohrozuje jeho majetok a v končenom dôsledku do neho aj priamo zasahuje (ak je úver poskytnutý). Zásah do práv a majetkovej sféry žalobcu je pritom zrejмый z toho, že žalovaný odmietol pôvodný návrh žalobcu na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nanútil mu iné podmienky úveru a nedal mu už možnosť prejavíť s takto pozmenenými podmienkami súhlas.

Žalobca v súvislosti s tým poukazuje na rozhodovaciu prax súdov, vrátane rozhodnutí Krajského súdu Trenčín.

Rozhodnutie Krajského súdu Trenčín zo dňa 29.06.2016, sp. zn. 5Co/934/2015: „Vo vzťahu k primeranému finančnému zadosťučineniu odvolací súd dodáva, že žalobca si úspešne uplatnil na súde porušenie svojho práva ako spotrebiteľa a preto má nárok aj na primerané finančné zadosťučinenie z dôvodu, že porušenie jeho práv, prípadne povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa ako aj osobitným predpisom je spôsobilé privodiť mu ujmu ako spotrebiteľovi. Je nepochybné, že žalovaný je podnikateľom v oblasti spotrebiteľských úverov a preto má konať v súlade so zákonmi na ochranu spotrebiteľa. Keďže boli porušené práva spotrebiteľa vo vzťahu k jednotlivým zmluvným dojednaniam tak, ako bolo vyššie konštatované má v konečnom dôsledku žalobca ako spotrebiteľ právo na primerané finančné zadosťučinenie.

Odvolací súd nezistil pochybenie na strane súdu prvého stupňa vo vzťahu k výške stanoveného primeraného finančného zadosťučinenia (500 eur - pozn.) a preto aj v tejto časti bol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdený.“

Ako ďalší príklad uviedol rozhodnutie Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.05.2016, sp. zn. 13C/329/2015: „Keďže súd vyslovil neplatnosť zmluvy o úvere z dôvodu ich rozporu s dobrými mravmi v zmysle § 39 OZ, ako aj z dôvodu, že zmluva obsahovala množstvo neprijateľných podmienok v zmysle právnej ochrany práv spotrebiteľa v spotrebiteľských zmluvách, vznikol právny základ, na základe ktorého si žalobca mohol uplatniť v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.“ (potvrdené Krajským súdom Trenčín zo dňa 12.04.2017, sp. zn. 4Co/324/2016).

Rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 24.02.2015, sp. zn. 18Co/285/2014: „z citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., je zrejmé, že splnenie hmotnoprávnych podmienok uvedených v tomto ustanovení zákona je úspech pri ochrane práva spotrebiteľa v dôsledku porušenia práv a povinností ustanovených týmto zákonom.“

Rozhodnutie Krajského súdu Žilina zo dňa 25.05.2015, sp. zn. 11Co/159/2015: „Účelom a zmyslom citovaného ustanovenia je odškodniť spotrebiteľa za diskomfort, ktorý nastal z dôvodu, že spotrebiteľ sa rozhodol uplatniť ochranu proti porušeniu práv a povinností zo strany dodávateľa na súde a v tomto konaní bol úspešný. Nepostačuje však, že dodávateľ porušil svoje povinnosti (čo v danom prípade okresný súd konštatoval). Z hypotézy citovanej právnej normy jednoznačne vyplýva, že spotrebiteľ musí byť pri uplatnení tohto práva úspešný. Iba za tohto predpokladu mu vznikne právo na priznanie finančného zadosťučinenia.“

K obrane žalovaného, že žalobca v 2/ rade nepreukázal vážnosť jemu spôsobenej ujmy žalovaným súd konštatuje, že právna úprava nezaťažuje žalobcu v 2/ rade preukazovať vážnosť zásahu do práv spotrebiteľa, postačuje úspešné uplatnenie práva žalobou na súde (porovnaj rozhodnutie Okresného súdu Poprad zo dňa 20.12.2011, sp. zn. 17C/113/2010).

Rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 31.03.2016, sp. zn. 7Co/350/2015: „Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia je len logické a spravodlivé, aby táto vychádzala z ujmy hroziacej žalobkyni v súvislosti so žalovaným uplatňovaným nárokom.“ Týmto spôsobom sa naplní odradzovacia funkcia uvedeného satisfakčného prostriedku (rozhodnutie Okresného súdu Svidník zo dňa 24.11.2014 sp. zn. 7C/274/2013).

Výšku primeraného finančného zadosťučinenia žalobca vyčísluje na sumu 300 eur. Napríklad aj Krajský súd Trenčín (sp. zn. 5Co/934/2015) považuje za súladné so zákonom, aby sa výška primeraného finančného zadosťučinenia odvodzovala od výšky úveru, morálnej a majetkovej ujmy. Krajský súd Prešov (sp. zn. 7Co/350/2015) považoval za logické a spravodlivé, aby táto vychádzala z ujmy hroziacej žalobkyni v súvislosti so žalovaným uplatňovaným nárokom. Tento názor by bolo možné aplikovať na toto konanie v tom zmysle, že výška primeraného finančného zadosťučinenia by mohla vychádzať z ujmy hroziacej žalobkyni v súvislosti s nezákonnou odplatou úveru, ktorú žalovaný od nej požadoval, hoci na ňu nemal nárok, čo bolo súdom aj právoplatne potvrdené. Teda bez zásahu súdu by žalovaný zasiahol do majetkových práv žalobkyne v rozsahu rovnajúcom sa odplate za úver.

Odplata za poskytnutie úveru formálne, podľa zmluvy predstavovala 487,68 eur. Skutočná odplata s prihliadnutím na poskytnutú výšku úveru (1.026 eur), výšku splátky (62,31 eur) a počet splátok (42), bola až vo výške 1.591,02 eur; teda v tejto výške boli zároveň ohrozené majetková práva žalobcu. Preto považuje výšku primeraného finančného zadosťučinenia 300 eur za primeranú na to, aby pre spotrebiteľa predstavovala dostatočnú náhradu za diskomfort z dôvodu, že spotrebiteľ bol nútený domáhať sa ochrany práv na súde (aby tak naďalej neznižoval svoj majetok na úkor žalovaného, ktorý postupoval v rozpore so zákonom) a zároveň táto výška finančného zadosťučinenia bude v dostatočnej miere plniť aj odradzovaciu funkciu pre prípadné budúce porušenie práv zo strany žalovaného.

Keďže v Občianskom zákonníku pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je vymedzený čas plnenia, treba podľa ustanovenia § 563 OZ vychádzať z toho, že obohatený je povinný bezdôvodné obohatenie vydať prvý deň potom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie a ak nedošlo požiadanie dlžníkovi už skôr, treba za kvalifikované požiadanie považovať žalobu; zročnosť pohľadávky nastane deň po doručení tejto žaloby žalovanému (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1 Cdo 210/2005).

Zároveň žiada súd, aby do rozsudku uviedol konkrétny deň omeškania, vzhľadom na to, že súd bude disponovať informáciou o doručení podania žalovanému, pričom zisťovanie tohto dátumu žalobcom by bolo nevhodné a nepríjemné zaťažujúce (s poukazom na čl. 17 základných princípov CSP). V tejto súvislosti poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu Bratislava (5Co/403/2014): „Viazanosť súdu žalobným petitom znamená, že pri rozhodovaní vo veci je súd povinný zachovať obsahovú zhodnosť toho čoho sa žalobca v konaní domáhal, ale môže výrok formulovať inými slovami.“

Uplatnil aj trovy konania v sume 166,92 eur.

9. Obchodná spoločnosť PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava ako veriteľ uzatvorila s dlžníkom XX.januáraB., bytom G. dňa 30.januára 2015 na základe žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru Zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, v zmysle ktorej schválil žiadosť dlžníka o spotrebiteľský úver, ktorý mu poskytol úver vo výške 1.140 eur, s dobou splatnosti

42 mesačných splátok, vrátane úrokov, mesačná splátka vo výške 36,04 eur, vrátane úrokov, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru) činí 1.627,68 eur. Predpokladaná RPMN je v zmluve uvedená 26 % ročne, ročná úroková sadzba 18,07 %, priemerná RPMN za úver 36,30 %.

V tejto zmluve je uvedené, že dlžník žiada veriteľa o poskytnutie úveru za podmienok: informovaní o predpokladanej mesačnej platbe, mesačná splátka spolu s platbou podľa dohody o poskytnutí služieb, ak bude uzavretá: 62,31 eur.

V zmluve sú upravené aj sankcie v čl. 8 bod 8.1. až 8.4.

10. Dohodu o poskytovaní služieb uzatvorili obchodná spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava a zákazník M. B., bytom Nováky dňa 30. januára 2015. Táto dohoda je uzatvorená podľa ustanovenia § 51 a nasl. Občianskeho zákona. Predmetom tejto zmluvy je poskytnutie dohodnutých služieb k uzavretej zmluve o revolvingovom úvere. Zákazník sa zaviazal v dohode, že za uzavretie dohody zaplatí mesačne spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. odplatu vo výške 2,56 % zo sumy schváleného úveru.

Obe zmluvy sú opatrené podpismi zmluvných strán.

11. Žalobca súdu predložil platby realizované žalobcom v peňažnom ústave ČSOB nasledovne:

- dňa 20.12.2017 zaplatil sumu 62,31 eur,
- dňa 5.2.2018 zaplatil sumu 62,31 eur,
- dňa 15.3.2018 zaplatil sumu 65 eur,
- dňa 13.4.2018 zaplatil sumu 65,50 eur,
- dňa 16.5.2018 zaplatil sumu 68,50 eur,
- dňa 15.6.2018 zaplatil sumu 68,50 eur,
- dňa 13.7.2018 zaplatil sumu 68,50 eur,
- dňa 15.8.2018 zaplatil sumu 70 eur,
- dňa 14.9.2018 zaplatil sumu 68,50 eur,
- dňa 15.10.2018 zaplatil sumu 68,50 eur,
- dňa 15.11.2018 zaplatil sumu 68,50 eur.

12. Žalobca vo vyjadrení k odporu doručené súdu prvej inštancie elektronicky dňa 29.10.2019 uviedol, že na podanej žalobe trvá v celom rozsahu, je dôvodná, pričom odpor žalovaného nie je spôsobilý spochybniť uplatňované nároky.

Vo vzťahu k uplatnenej sume vo výške 736,12 eur, ktorá predstavuje ďalšie platby na zmluvu č. 8500100453, žalovaný namieta iba uplatnenie úrokov z omeškania. Keďže nepopiera skutkové tvrdenia žalobcu, má za to, že tieto sú v súlade s ustanovením § 150 a nasl. CSP nesporné. Ani spochybňovanie úrokov z omeškania zo strany žalovaného nie je dôvodné. Zo žiadneho ustanovenia právnych predpisov nevyplýva povinnosť žalobcu mimosúdne vyzývať veriteľa na dobrovoľné plnenie. Za výzvu možno totiž považovať aj podanie žaloby, pričom splatnosť nastáva deň po doručení žaloby žalovanému. Dva dni po doručení žaloby sa žalovaný dostáva do omeškania, pričom žalobca si uplatňuje úroky z omeškania až od 3. dňa po doručení žaloby žalovanému. Ide teda o dôvodne uplatnený nárok v súlade s právnymi predpismi a relevantnou judikatúrou.

V konečnom dôsledku žalovaný nereagoval na žiadnu z predsporových výziev, ktoré mu žalobca adresoval v minulosti pri riešení bezúročnosti úverov, ktoré mu boli poskytnuté. Nakoľko žalovaný neprejavil záujem ani jednu z týchto vecí riešiť mimosúdne, žalobca v tomto prípade pristúpil k podaniu žaloby.

Na záver konštatuje, že súdy už vyslovili bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverovej zmluvy č. 8500100453, preto žalovaný vedel, v akej výške vzniklo bezdôvodné obohatenie, pričom toto mohol v celom rozsahu sám vydať (teda nielen v rozsahu, ktorý priznal súd v konaní č. 14Csp/95/2017, ale aj ďalšie platby, ktoré boli zaplatené nad rámec istiny).

Pokiaľ ide o nárok na primerané finančné zadostučinenie, tento je nepochybne daný a to aj s poukazom na judikatúru Najvyššieho súdu SR.

Predpoklady na priznanie tohto nároku sú:

a) porušenie povinnosti ustanovených zákonom č. 129/2010 Z. z. - zmluva neobsahovala termín konečnej splatnosti, ako obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere

b) úspešné uplatnenie porušenia tejto povinnosti spotrebiteľom - podmienka je splnená s poukazom na rozhodnutie Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 14Csp/95/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 4Co/283/2018, ktoré konštatovali porušenie vyššie uvedenej povinnosti.

Žiadne ďalšie podmienky zákon nevyžaduje. Zo žaloby teda jednoznačne vyplýva, ktoré povinnosti veriteľ porušil (resp. ktoré práva spotrebiteľa boli porušené, nakoľko spotrebiteľ má právo na pravdivé, riadne a včasné informácie o poskytovanom produkte), pričom priložil aj príslušné rozhodnutia (dôkazy). V konečnom dôsledku aj aktuálna rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR je celkom jednoznačná, pokiaľ ide o podmienky pre priznanie nároku podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z..

Ako príklad uviedol rozhodnutie Najvyššieho súdu SR (rozsudok zo dňa 30.01.2019, sp. zn. 6Cdo/127/2017):

„Aplikujúc režim zákona č. 250/2007 Z. z. je potom nutné použiť jeho § 3 ods. 5, podľa ktorého spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Citované ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privodená konkrétna ujma nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie, či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia.“

Snaha žalovaného poukázať na nehospodárne konanie žalobcu a drobenie sporov je rovnako nedôvodná. Žalobca nepopiera, že podáva viacero žalôb na primerané finančné zadosťučinenie, avšak tieto nie je možno vždy podať naraz, pretože nároky na primerané finančné zadosťučinenie vznikajú s rôznym časovým odstupom pri jednotlivých zmluvách.

Ako príklad uvádza konanie medzi stranami sporu pod sp. zn. 18Csp/98/2018, pričom tvrdí, že žalobcovi nebránila žiadna prekážka uplatňovať nároky spoločne. Tieto tvrdenia nie sú dôvodné.

V konaní 18Csp/98/2018 bola žaloba podaná na súd dňa 19.10.2018, pričom podaniu žaloby predchádzalo rozhodnutie Krajského súdu Trenčín (4Co 42/2018) zo dňa 21.08.2018.

V tomto konaní sa žalobca domáha primeraného zadosťučinenia, nakoľko boli porušené povinnosti žalovaného, pričom uvedená skutočnosť bola potvrdená Krajským súdom Trenčín sp. zn. 4Co 283/2018 až rozsudkom zo dňa 15.11.2018.

Už len z týchto skutočností vyplýva, že žalobca nemohol uplatniť oba nároky v jednej žalobe, pretože v čase podania žaloby vo veci 18Csp 98/2018 (t.j. dňa 19.10.2018) ešte neexistoval nárok na primerané zadosťučinenie týkajúci sa zmluvy č. 8500100453 (ten vznikol až dňa 15.11.2018).

Žalobca taktiež nemohol vedieť ako odvolací súd v konaní 4Co 283/2018 rozhodne, teda či jeho nárok vôbec vznikne. Ak by totižto krajský súd rozhodnutie zrušil, nárok by nebol daný a žalobca by sa vystavoval riziku premlčania skôr vzniknutého nároku (ktorý je uplatnený v konaní 18Csp/98/2018).

Z vyššie uvedených dôvodov nemožno žalobcovi vytýkať jeho postup.

Odkaz žalovaného na čl. 5 CSP (zneužitie práva) potom vyznieva pomerne paradoxne, pretože bol to práve žalovaný, ktorý opakovane, viacerými právnymi úkonmi (zmluvami o spotrebiteľskom úvere),

porušil svoje povinnosti a zaviedol (oklamal) spotrebiteľa. Je preto logické, že spotrebiteľ si uplatní toľko nárokov, koľkokrát boli jeho práva porušené.
Uplatnil aj trovy konania v rozsahu 100 %.

13. Žalovaný vo svojom elektronickom podaní, doručené súdu prvej inštancie dňa 13.januára 2020 navrhol súdu žalobu žalobcu zamietnuť ako nedôvodnú a uplatnil aj trovy konania vo výške 100 %.

14. Žalobca navrhol rozhodnúť v zmysle predložených listinných dôkazov, nakoľko žalovaný neuplatnil na súde žiadne argumenty, ktoré by relevantne nárok žalobcu spochybnili, išlo len o zmätočnú a účelovú argumentáciu, ktorá nemá oporu v právnej úprave.

15. Podľa § 1 z. č. 129/2010 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení z. č. 373/2014 Z. z. účinný v čase uzavretia zmluvy, t. j. ku dňu 30.1.2015, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

16. Podľa § 1 ods.2 cit. zákona, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

17. Podľa § 2 cit. zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

c) iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, 6) ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

e) povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa,

f) prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania,

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,

k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) trvanlivým médiom každý prostriedok, ktorý umožňuje uloženie informácií spôsobom prístupným na používanie v budúcnosti na časové obdobie zodpovedajúce účelom informácií a ktorý umožňuje verné reprodukovanie uložených informácií.

18. Podľa § 9 ods. 1 cit. zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19. Podľa § 9 ods.2 cit. zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové

sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

20. Podľa § 11 ods.1 cit. zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

21. Podľa § 451 ods.1 Občianskeho zákona, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

22. Podľa § 451 ods.2 cit. zákona, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

23. Podľa § 456 cit. zákona, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

24. Žalobca sa žalobou domáha od žalovaného zaplata sumy 736,12 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 736,12 eur od 3.dňa po doručení žaloby a zaplata primeraného finančného zadostučinenia v sume 300 eur, ktoré má zaplatiť žalovaný žalobcovi do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd vo veci vykonal všetky dôkazy navrhované žalobcom, ktoré sú pripojené v súdnom spise.

Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť v celom rozsahu, namietal predovšetkým priznanie úrokov z omeškania a tiež ich uplatnenie a rovnako tvrdil, že žalobca nemá nárok na priznanie finančného zadostučinenia, lebo nenasvedčujú tomu žiadne skutkové okolnosti.

Súd mal v konaní za preukázané, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu zmluvy o úvere, ktorú súd posúdil v konaní sp. zn. 14Csp 95/2017 ako spotrebiteľskú zmluvu. Rozsudkom zo dňa 8.decembra 2017 súd určil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 294,82 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 294,82 eur od 21.4.2017 do zaplata, do troch dní. Priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % voči žalovanému.

Súd v konaní sp. zn. 14Csp 95/2017 úverovú zmluvu pre absenciu zákonných predpísaných náležitostí považoval za bezúročnú a bez poplatkov, pretože podľa § 2 písm. d/ z. č. 129/2010 Z. z., zmluva musí spĺňať náležitosti upravené, resp. požadované týmto zákonom. Ide o náležitosti upravené v § 9 ods.2 z. č. 129/2010 Z. z., ako doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a o termínoch splátok istiny a úrokov, ktoré zmluva neobsahovala.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel v tomto konaní k záveru, že táto zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti upravené v § 9 ods.2 písm. f/ a k/ z. č. 129/2010 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch, preto podľa § 11 ods.1 z. č. 129/2010 Z. z. považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Z odôvodnenia tohto rozsudku tiež vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1.026 eur, ktorý žalobca uhradil, pričom navyše zaplatil ďalšie splátky v sume 294,82 eur, na ktoré však žalovaný nemal nárok, pretože táto suma prevyšovala poskytnutý úver, t. j. 1.026 eur. Pokiaľ tieto finančné prostriedky žalobca uhradil žalovanému, prvostupňový súd považoval na strane žalovaného túto sumu za bezdôvodné obohatenie z titulu plnenia bez právneho dôvodu na strane žalovaného, preto žalobcovi určil žalovanému túto sumu vrátiť aj s úrokom.

Toto rozhodnutie sp. zn. 14Csp 95/2017 nadobudlo právoplatnosť dňa 25.januára 2019 v spojení aj s rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 4Co 283/2018.

Súd vychádzal z toho, že ak úver je bezúročný a bez poplatkov a žalobca uhradil žalovanému nad rámec poskytnutého úveru, teda nad sumu 1.026 eur, splátky v čiastke 294,82 eur, ide o sumu, o ktorú sa žalovaný obohatil, ktorú je povinný vrátiť žalobcovi. Žalobca, ak platil aj ďalej nad rámec sumy

1.026 eur od 10.12.2017 do 15.11.2018 a zaplatil žalovanému ďalšiu sumu navyiac v splátkach celkom v sume 736,12 eur a žalovaný túto sumu prijal, na strane žalovaného došlo k ďalšiemu bezdôvodnému obohateniu, na ktoré nemal žalovaný nárok. O túto sumu sa žalovaný obohatil, lebo ju prijal bez právneho dôvodu.

Preukázateľne z dokladov založených v súdnom spise (č.l. 14 - 16) je zrejmé, že žalobca uhradil za obdobie od 20.12.2017 do 15.11.2018 sumu 736,12 eur.

25. Súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania, nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, lebo uvedenú sumu žalobcovi neuhradil do termínu pojednávania, preto sa žalobca domáha úrokov z omeškania od 3.dňa, kedy sa žaloba dostala do majetkovej sféry žalovaného. Súd priznal úrok z omeškania podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákona v spojení s nar. vlády č. 87/1995 Z. z..

26. Podľa § 3 ods.5 z. č. 250/2007 Z. z. - o ochrane spotrebiteľa v znení z. č. 373/2014 Z. z. účinný v čase uzavretia zmluvy, t. j. 30.1.2015, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

27. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej z. č. 250/2007 Z. z. a osobitnými predpismi vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ustanovenia § 3 ods.5 poslednej vety z. č. 250/2007 Z. z., pričom podľa názoru súdu z neho nijako nevyplýva tvrdenie žalovaného, že v podmienkach úspešného uplatnenia porušeného práva musí vychádzať z konkrétneho rozhodnutia o tom, že určité konkrétne právo bolo porušené; vyžaduje sa teda logicky rozhodnutie vo výroku súdu o tom, že došlo k takémuto porušeniu.

Novšie znenie ustanovenia § 3 ods.5 poslednej vety z. č. 250/2007 Z. z. účinný od 10.6.2013 zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej z. č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.6.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej z. č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi.

Účelom inštitútu finančného zadosťučinenia je nahradiť určitú ujmu, ktorá bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobená.

Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto zadosťučinenie má plniť funkciu satisfakčnú i sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a takisto treba zohľadniť aj to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu z nepoctivým, ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí; prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Na tomto mieste je potrebné takisto uviesť, že žalobca sa v postavení spotrebiteľa na Okresnom súde Prievidza vo viacerých ďalších konaniach domáha voči žalovanému v postavení dodávateľa vydania bezdôvodného obohatenia.

Výška finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a podobne. Pri rozhodovaní o výške primeraného finančného zadosťučinenia súd vychádzal z ujmy hrozacej žalobcovi v súvislosti s nezákonnou odplatom, ktorú žalovaný od neho požadoval, hoci na ňu nemal nárok, o čom vedel, resp. musel vedieť a túto odplatu na žiadosť žalovaného odmietal tomuto dlhodobo vydať.

28. Žalobca sa v tomto konaní úspešne domohol svojho práva, ktoré mu bolo zo strany žalovaného odopreté, súd mu priznal v konaní sp. zn. 14Csp 95/2017 z titulu bezdôvodného obohatenia sumu 294,82 eur spolu s úrokom z omeškania, pričom žalovaným bolo porušené právo žalobcu a boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia žalobcu vo vzťahu k žalovanému.

Až právoplatným rozhodnutím súdu v konaní sp. zn. 14Csp 95/2017 získal žalovaný exekučný titul na vydanie bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného v sume 294,82 eur, hoci sa žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil a teda v tomto rozsahu zasiahol do majetkových práv žalobcu, v ktorej výške boli jeho majetkové práva ohrozené.

Súd považoval za primerané finančné zadostučinenie sumu 300 eur, ktorá podľa názoru súdu predstavuje dostatočnú náhradu za diskomfort z dôvodu, že spotrebiteľ bol nútený sa domáhať ochrany svojich práv na súde, aby naďalej neznižoval svoj majetok na úkor žalovaného, ktorý postupoval v rozpore so zákonom. Táto výška finančného zadostučinenia bude v dostatočnej miere plniť aj funkciu odradzovacia pre prípadné budúce porušenie práv zo strany žalovaného. Takto určené finančné zadostučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je akousi sankciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného strpieť a je aj sankciou postihujúceho žalovaného, ktorý pri dojednaní úverovej zmluvy so žalobcom konal v rozpore so zákonom. Uvedené vyplýva z odôvodnenia rozsudku sp. zn. 14Csp 95/2017.

Súd zobral do úvahy aj výšku úveru, ktorá v danom prípade bola 1.026 eur, hoci v zmluve bolo uvedené, že žalovanému bola poskytnutá suma 1.140 eur. Už týmito sumami dostal žalovaný žalobcu do omylu a informoval ho nepresne a nezrozumiteľne. Žalobca nad rámec zaplatil sumu 736,12 eur, touto sumou boli ohrozené jeho majetkové práva a dotknutá majetková sféra.

Súd zdôrazňuje, že z. č. 250/2007 Z. z. nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby bola spotrebiteľovi privedená nejaká ujma. Stačí, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde a k takémuto porušeniu i v danom prípade došlo. Žalobca zaplatil žalovanému sumu, ktorú žalovaný získal bez právneho dôvodu, ktorá mu nepatrila, nemal na ňu nárok, o čom musel vedieť a túto sumu odmietal vyplatiť pred podaním žalobného návrhu.

29. K námietkam zo strany žalovaného súd uvádza, že sa nestotožňuje s názorom žalovaného, že žalobcovi nevznikol nárok na finančné zadostučinenie, pretože nepreukázal skutočnosti, na základe ktorého by takýto nárok mohol vzniknúť.

Súd v danom prípade odkazuje na zdôvodnenie, ktoré uviedol už vyššie.

Súd záverom uvádza, že žalovaný porušil zákonné povinnosti upravené v z. č. 129/2010 Z. z., lebo zmluva neobsahovala všetky predpísané zákonné náležitosti, neobsahovala termín konečnej splatnosti ako zákonná náležitosť zmluvy. Nielen Okresný súd Prievidza v konaní sp. zn. 14Csp 95/2017, ale aj rozsudok KS Trenčín sp. zn. 4Co 283/2018 konštatovali v odôvodneniach svojich rozhodnutí porušenie povinností zo strany žalovaného. Ďalšie podmienky sa na priznanie primeraného finančného zadostučinenia nevyžadujú, stačí splniť tieto zákonné podmienky.

30. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods.1,2 CSP v spojení s § 255 ods.1 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na odvolací súd - súd II. inštancie, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1 CSP v spojení s § 362 ods.1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.